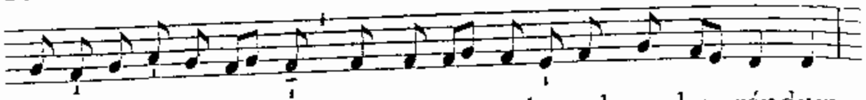

et al-li-gá-te é- a in fascí- cu-los ad combu- réndum :

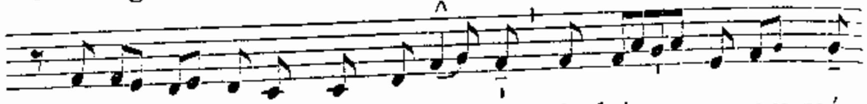

trí- ti- cum autem congre-gá- te in hór- re- um mé-

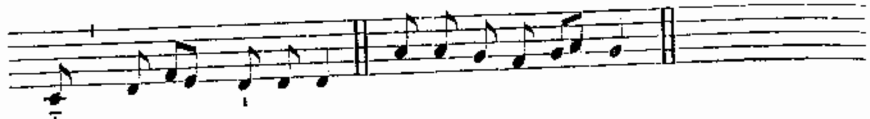

um, dí- cit Dómi-nus. E u o u a e.

Cant. Magníficat. 1. g. 199.

Dominica VI. post Epiphaniam.

Omnia ut in Dominica III. praeter sequentia :

AD MISSAM.

Oratio.

PRaesta, quaésumus omnípotens Deus : † ut semper rationabília meditántes, * quae tibi sunt plácita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dóminum.

2. A cunctis. 398. — 3. *ad libitum Sacerdotis.*

Lectio Epistolae beati Pauli Apostoli ad Thessalonicenses. *1. Thess. 1.*

FRatres : Grátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestri faciéntes in oratiónibus nostris sine intermissióne, mémores óperis fidei vestrae, et labóris, et caritátis, et sustinéntiae spei Dómini nostri Jesu Christi, ante Deum, et Patrem nostrum : sciéntes fratres, dilécti a Deo, electiónem vestram : quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantum, sed et in virtúte, et in Spíritu Sancto, et in plenitúdine multa, sicut scitis quales fuérimus in vobis propter vos. Et vos imitatóres nostri facti estis, et Dómini, excipiéntes verbum in tribulatióne multa, cum gáudio Spíritus Sancti : ita ut facti sitis forma ómnibus credéntibus in Macedónia, et in Achája. A vobis enim diffamátus est sermo Dómini, non solum in Macedónia, et in Achája, sed et in omni loco fides vestra, quae est ad Deum, profécta est, ita ut non sit nobis necésse quidquam loqui. Ipsi enim de nobis annúntiant qualem intróitum habuérimus ad vos : et quómodo convérsi estis ad Deum a simulácris, servíre Deo vivo et vero, et exspectáre Fílium ejus de caelis (quem suscitávit ex mórtuis) Jesum, qui erípuit nos ab ira ventúra.

✠ Sequentia sancti Evangelii secundum Matthaeum. *Matth. 13.*

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Simile est regnum caelórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo : quod mínimum quidem est ómnibus semínibus : cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus, et fit arbor, ita ut vólucres caeli véniant, et hábitent in ramis ejus. Aliam parábolam locútus est eis : Símile est regnum caelórum ferménto, quod accéptum múlier abscóndit in farínae satis tribus, donec fermentátum est totum. Haec ómnia locútus est Jesus in parábolis ad turbas : et sine parábolis non loquebátur eis : ut impleréturquod dictum erat per Prophétam dicéntem : Apériam in parábolis os meum, eructábo abscóndita a constitutióne mundi.
Credo.

Secreta.

HAec nos oblátio Deus mundet, quaésumus, et rénovet, gubérnet, et prótegat. Per Dóminum nostrum.

2. Exáudi nos. 402. — 3. *ad libitum Sacerdotis.*

Postcommunio.

CAeléstibus, Dómine, pasti delíciis : quaésumus; ut semper éadem, per quae veráciter vívimus, appetámus. Per Dóminum.

2. Mundet et múniat. 403. — 3. *ad libitum Sacerdotis.*

AD VESPERAS.

Ad Magnif. Ant. 1. a 3 *(ré-la)*

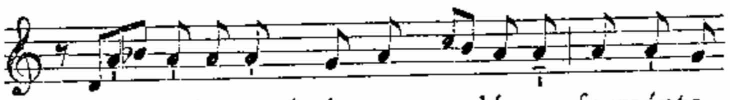

Sí- mi-le est * régnum cae-ló-rum ferménto,

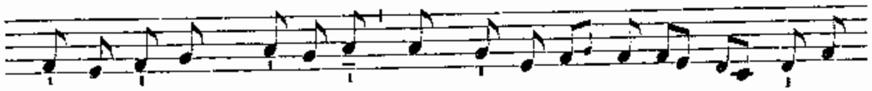

quod accéptum mú- li- er abscóndit in fa-rí- nae sá-tis

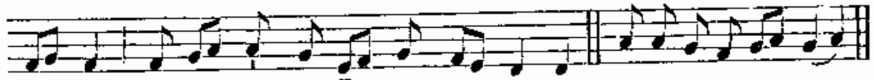

trí- bus, do-nec fermentá- tum est tó-tum. E u o u a e.

Cant. Magníficat. 1. a 3. 199.

Dominica in Septuagesima.

AD MISSAM.

(M.M. ♪ = 152.)

Intr. 5. *(fa-do)*

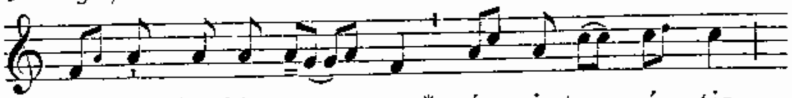

Cir-cumde-dé-runt me * gé- mi- tus mór- tis,

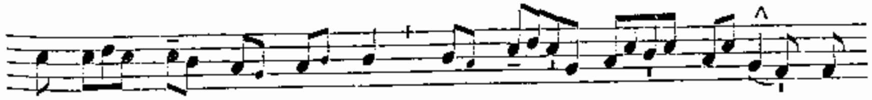

do- ló- res in- fér- ni cir- cum- de- dé- runt

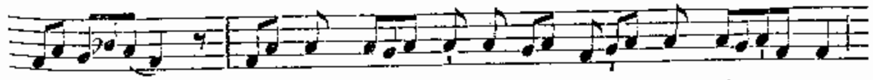

me : et in tri- bu-la-ti- ó- ne mé- a

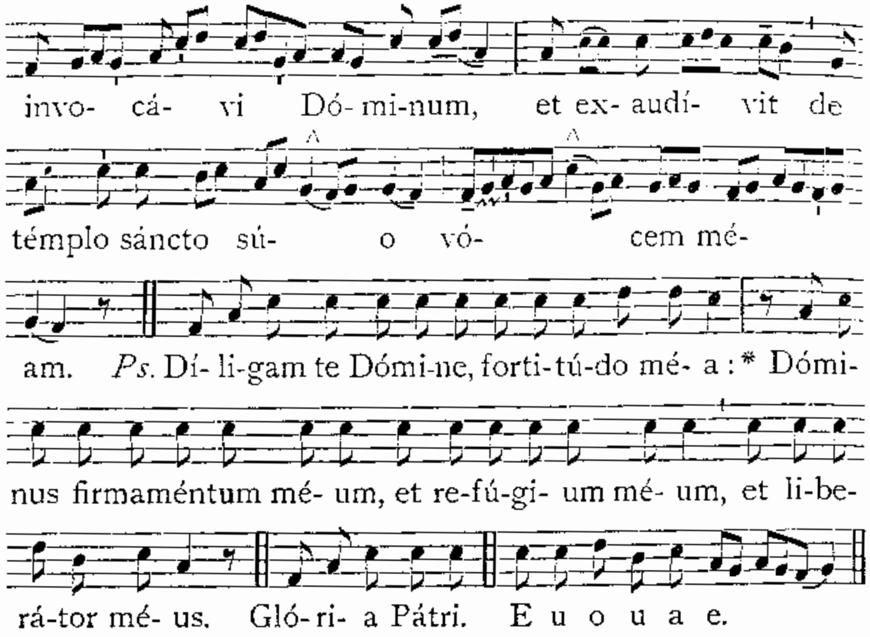

¶ *Non dicitur* Glória in excélsis *ab hac Dominica usque ad Pascha, exceptis Feria V. in Coena Domini, et Sabbato sancto, et quando dicitur Missa de Festo.*

Oratio.

Preces pópuli tui, quaésumus Dómine, cleménter exáudi : † ut qui juste pro peccátis nostris afflígimur, * pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum.

2. Ad poscenda suffragia Sanctorum.

A cunctis nos, quaésumus Dómine, mentis et córporis defénde perículis : et, intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto *N.* et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. (Per eúmdem Dóminum. *si dicatur ultimo loco*).

3. *ad libitum Sacerdotis.*

Ante Purificationem. 2. *de Sancta Maria. Oratio.* Deus qui salútis. 353. — 3. *pro Ecclesia vel pro Papa*, 247.

Lectio Epistolae beati Pauli Apostoli ad Corinthios. *1. Cor. 9.*

Fratres : Nescítis quod ii qui in stádio currunt, omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? Sic cúrrite, ut comprehendátis. Omnis autem, qui in agóne conténdit, ab ómnibus se ábstinet : et illi quidem ut corruptíbilem corónam accípiant; nos autem incorrúptam. Ego ígitur sic curro, non quasi in incértum : sic pugno, non quasi áerem vérberans : sed castígo corpus meum, et in servitútem rédigo : ne forte cum áliis praedicáverim, ipse réprobus effíciar. Nolo enim vos ignoráre, fratres, quóniam patres nostri omnes sub nube fuérunt, et omnes mare transiérunt, et omnes in Móyse baptizáti sunt in nube, et in mari : et omnes eámdem escam spiritálem manducavérunt, et omnes eúmdem potum spiritálem bibérunt : (bibébant autem de spirituáli, consequénte eos, petra : petra autem erat Christus) sed non in plúribus eórum beneplácitum est Deo.

(M.M. ♪ = 152.)

Grad. 3. (mi-do)

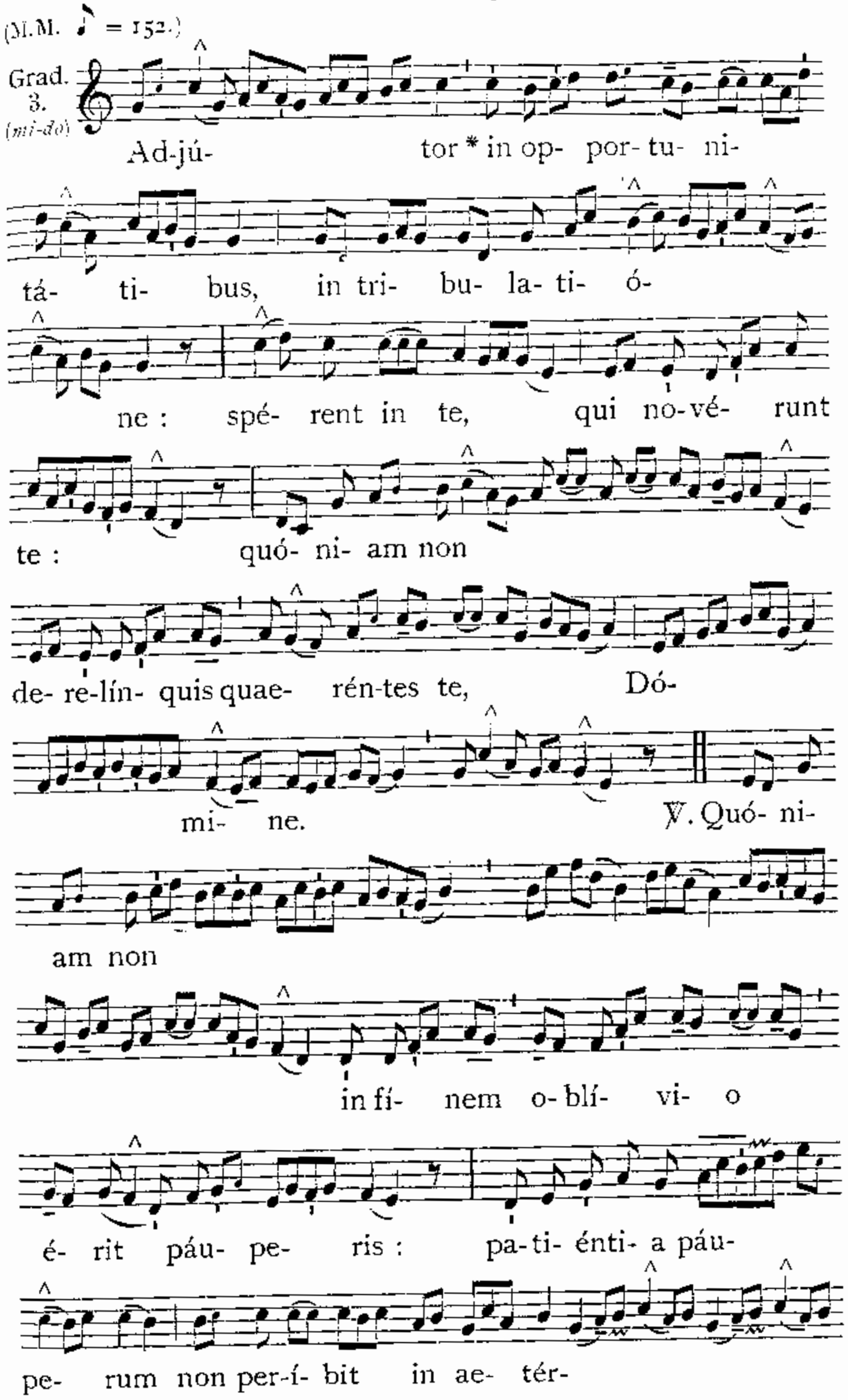

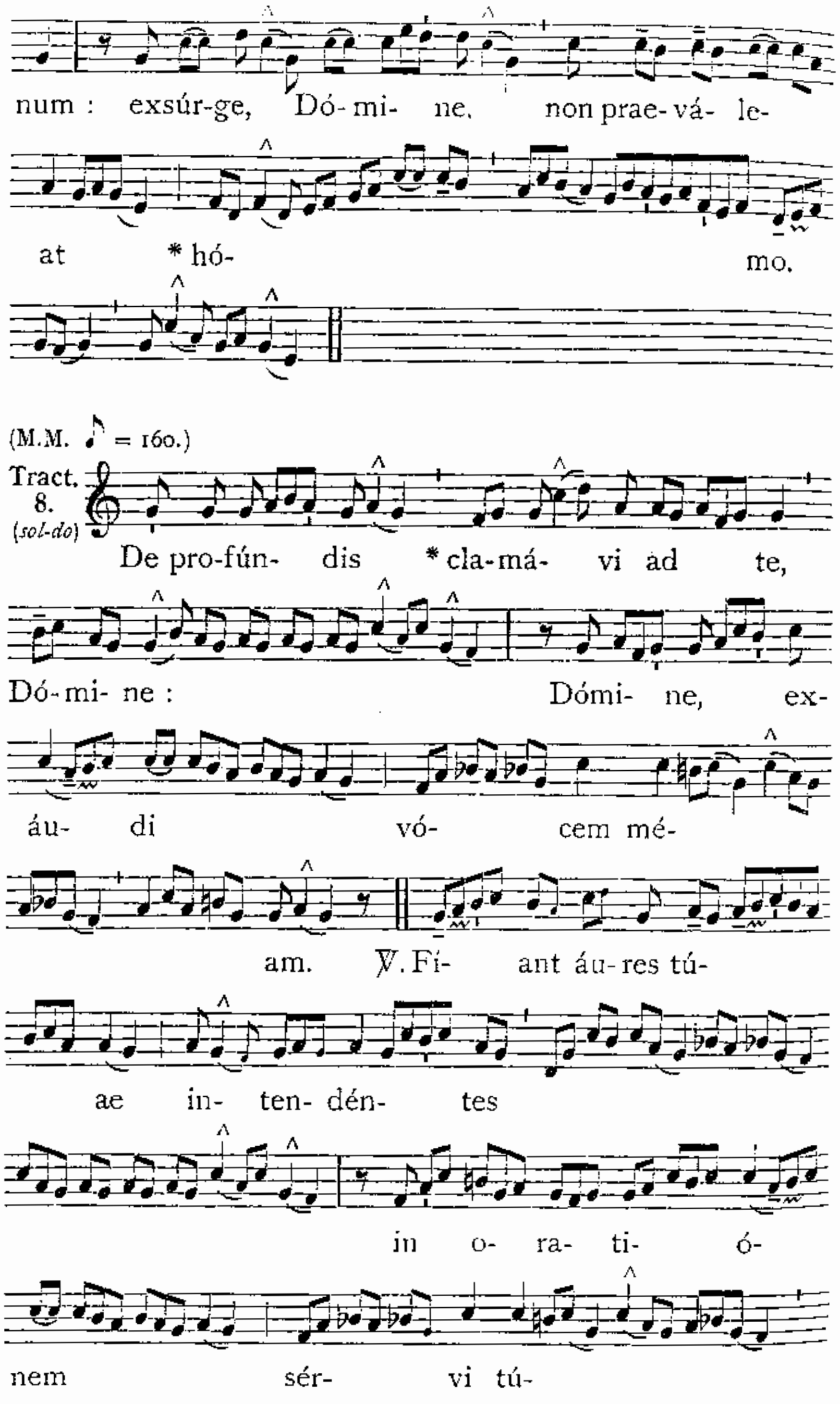

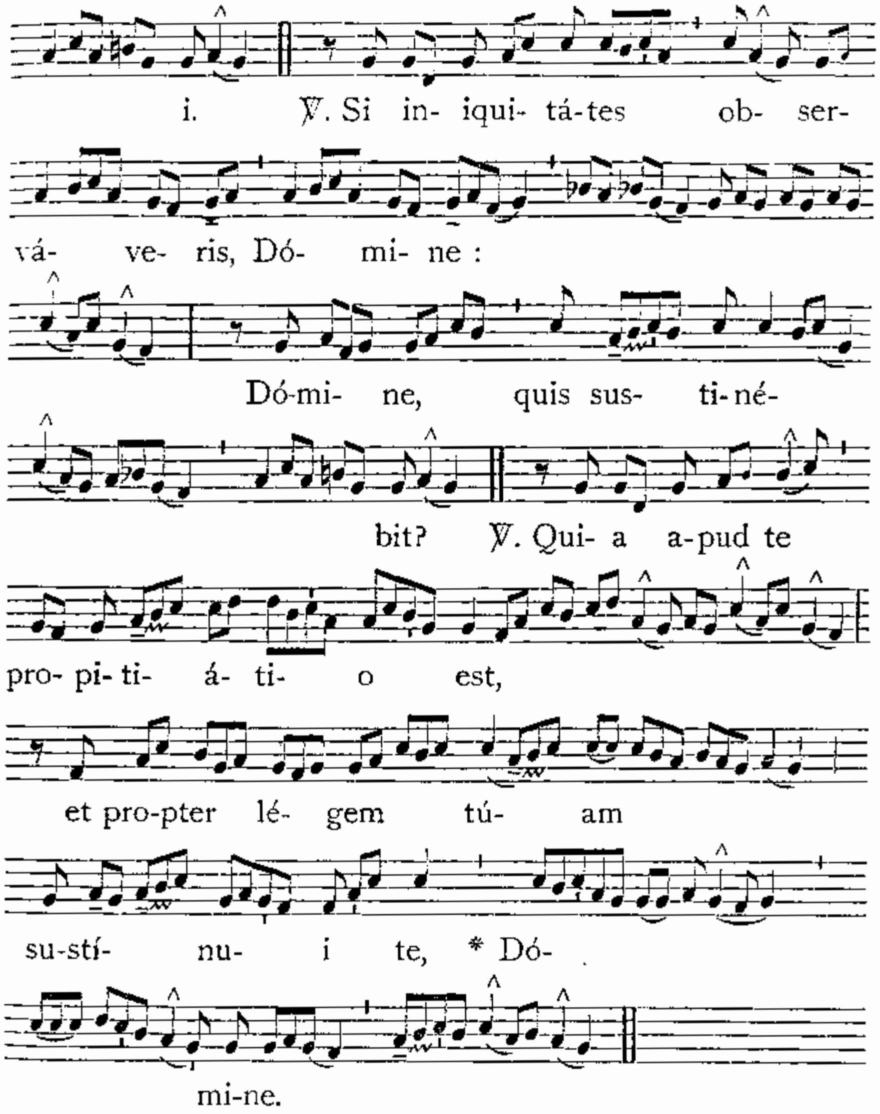

✠ Sequentia sancti Evangelii secundum Matthaeum.
Matth. 20.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum caelórum hómini patrifamílias, qui éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam. Conventióne autem facta cum operáriis ex denário diúrno, misit eos in víneam suam. Et egréssus circa horam tértiam, vidit álios stantes in foro otiósos, et dixit illis : Ite et vos in víneam meam, et quod justum fúerit, dabo vobis. Illi autem abiérunt. Iterum autem éxiit circa sextam et nonam horam : et fecit simíliter. Circa undécimam vero éxiit, et invénit álios stantes, et dicit illis : Quid hic statis tota die otiósi? Dicunt ei : Quia nemo nos condúxit. Dicit illis : Ite et vos in víneam meam. Cum sero autem factum esset, dicit dóminus víneae procuratóri suo : Voca operários, et redde illis mercédem,

incipiens a novíssimis usque ad primos. Cum venissent ergo qui circa undécimam horam vénerant, accepérunt singulos denários. Veniéntes autem et primi, arbitráti sunt quod plus essent acceptúri: accepérunt autem et ipsi singulos denários. Et accipiéntes murmurábant advérsus patremfamílias, dicéntes: Hi novíssimi una hora fecérunt, et pares illos nobis fecísti, qui portávimus pondus diéi, et aestus. At ille respóndens uni eórum, dixit: Amíce, non fácio tibi injúriam: nonne ex denário convenísti mecum? Tolle quod tuum est, et vade: volo autem et huic novíssimo dare sicut et tibi. Aut non licet mihi, quod volo, fácere? an óculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? Sic erunt novíssimi primi, et primi novíssimi. Multi enim sunt vocáti, pauci vero elécti. Credo.

(M.M. ♪ = 144.)

Offert. 8. (sol-do)

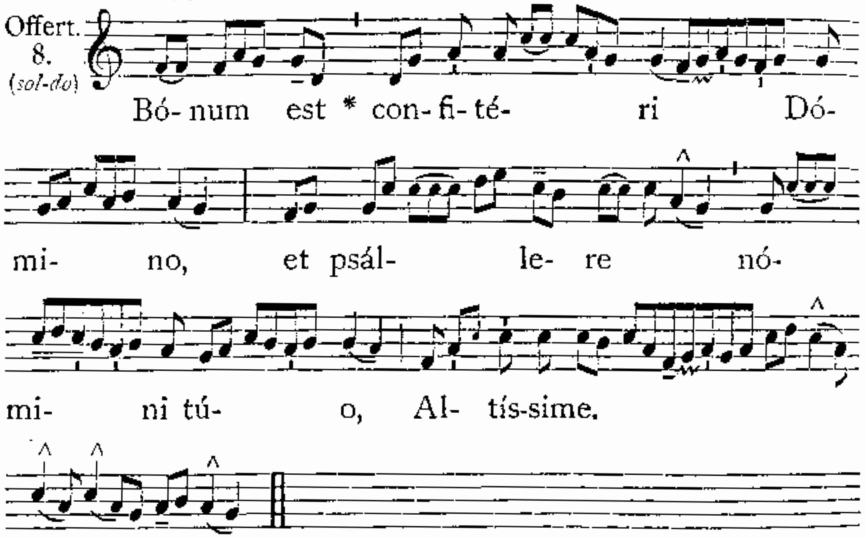

Secreta. Munéribus nostris. 354.

Alia Secreta.

Exáudi nos Deus salutáris noster: ut per hujus sacraménti virtútem, a cunctis nos mentis et córporis hóstibus tueáris, grátiam tríbuens in praesénti, et glóriam in futúro.

3. *ad libitum Sacerdotis.*

(M.M. ♪ = 160.)

Comm. 1. (ré-la)

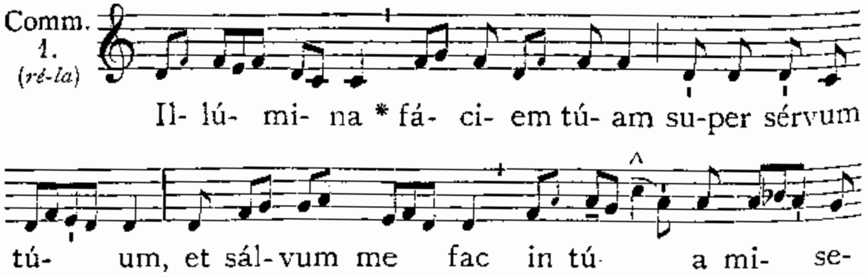

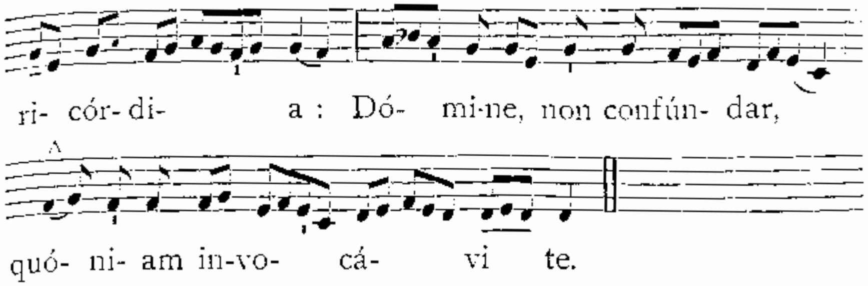

Postcommunio.

Fidéles tui, Deus, per tua dona firméntur: ut éadem et percipiéndo requírant, et quaeréndo sine fine percípiant. Per Dóminum.

Alia Postcommunio.

Mundet et múniat nos, quaésumus Dómine, divíni sacraménti munus oblátum: et intercedénte beáta Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto *N.* et ómnibus Sanctis; a cunctis nos reddat et perversitátibus expiátos, et adversitátibus expedítos. (Per Dóminum).

3. *ad libitum Sacerdotis.*

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Déo grátias.

AD VESPERAS.

Antiphonae et Psalmi de Dominica, 217.

Capitulum. *2. Cor. 9. d.*

Fratres: Nescítis quod ii qui in stádio currunt, † omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? Sic cúrrite ut comprehendátis.

Hymnus. Lúcis Creátor. 223. ℣. Dirigátur.

Ad Magnif. Ant. 7. a (sol-ré)

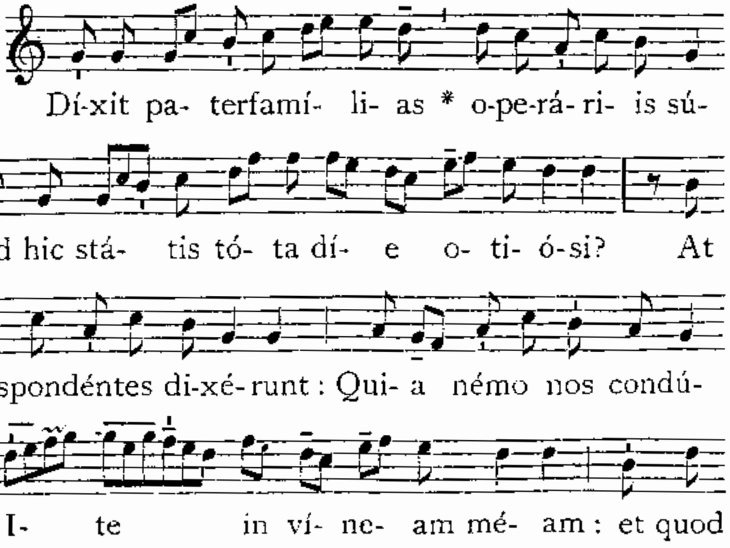

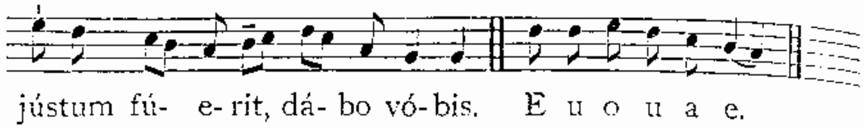

Cant. Magníficat. 7. a. 203. — *Oratio.* Preces pópuli. 398.

Dominica in Sexagesima.

AD MISSAM.

(M.M. ♪ = 152.)

Intr. 1. (*ré-la*)

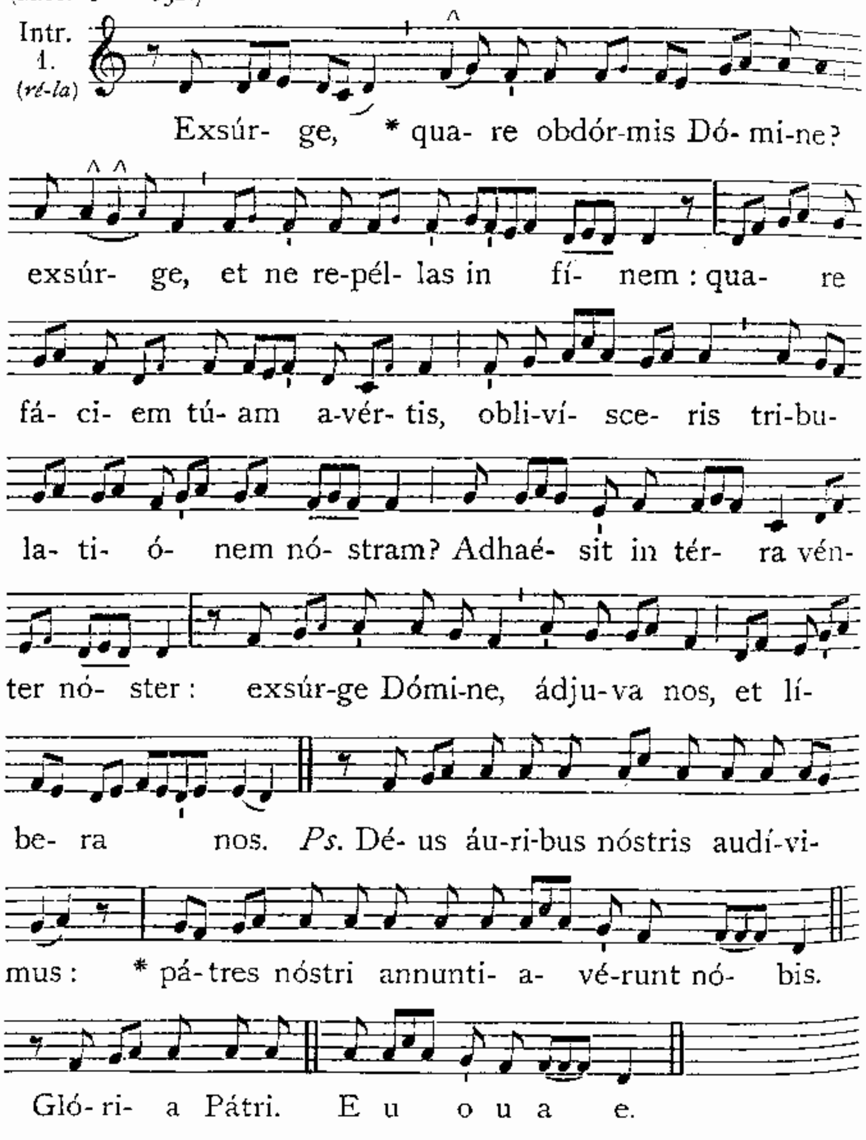

Oratio.

Deus, qui cónspicis quia ex nulla nostra actióne confídimus : † concéde propítius ; ut contra advérsa ómnia, * Doctóris géntium protectióne muniámur. Per Dóminum.

2. A cunctis. 398. — 3. *ad libitum Sacerdotis.*

Ante Purificationem. 2. *de S. Maria,* 353. — 3. *pro Ecclesia vel pro Papa,* 247.

Lectio Epistolae beati Pauli Apostoli ad Corinthios. *2. Cor. 11.*

Fratres : Libénter suffértis insipiéntes : cum sitis ipsi sapiéntes. Sustinétis enim si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, si quis in fáciem vos caedit. Secúndum ignobilitátem dico, quasi nos infírmi fuérimus in hac parte. In quo quis audet (in insipiéntia dico) áudeo et ego : Hebraéi sunt, et ego : Israelítae sunt, et ego : Semen Abrahae sunt, et ego : Minístri Christi sunt, (ut minus sápiens dico) plus ego : in labóribus plúrimis, in carcéribus abundántius, in plagis supra modum, in mórtibus frequénter. A Judaéis, quínquies quadragénas, una minus, accépi. Ter virgis caesus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium feci, nocte et die in profúndo maris fui : in itinéribus saepe, perículis flúminum, perículis latrónum, perículis ex génere, perículis ex géntibus, perículis in civitáte, perículis in solitúdine, perículis in mari, perículis in falsis frátribus : in labóre et aerúmna, in vigíliis multis, in fame et siti, in jejúniis multis, in frígore et nuditáte : praeter illa quae extrínsecus sunt, instántia mea quotidiána, sollicitúdo ómnium ecclesiárum. Quis infirmátur, et ego non infírmor? quis scandalizátur, et ego non uror? Si gloriári opórtet : quae infirmitátis meae sunt, gloriábor. Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui est benedíctus in saécula, scit quod non méntior. Damásci praepósitus gentis Arétae regis custodiébat civitátem Damascenórum, ut me comprehénderet : et per fenéstram in sporta demíssus sum per murum, et sic effúgi manus ejus. Si gloriári opórtet (non éxpedit quidem :) véniam autem ad visiónes, et revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim, sive in córpore néscio, sive extra corpus néscio, Deus scit, raptum hujúsmodi usque ad tértium caelum. Et scio hujúsmodi hóminem, sive in córpore sive extra corpus néscio, Deus scit, quóniam raptus est in paradísum : et audívit arcána verba, quae non licet hómini loqui. Pro hujúsmodi gloriábor : pro me autem nihil gloriábor, nisi in infirmitátibus meis. Nam, et si volúero gloriári, non ero insípiens : veritátem enim dicam : parco autem, ne quis me exístimet supra id quod videt in me, aut áliquid audit ex me. Et ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meae, ángelus sátanae, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me : et dixit mihi : Súfficit tibi grátia mea : nam virtus in infirmitáte perfícitur. Libénter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

(M.M. ♪ = 152.)

Grad. 1. (*ré-la*)

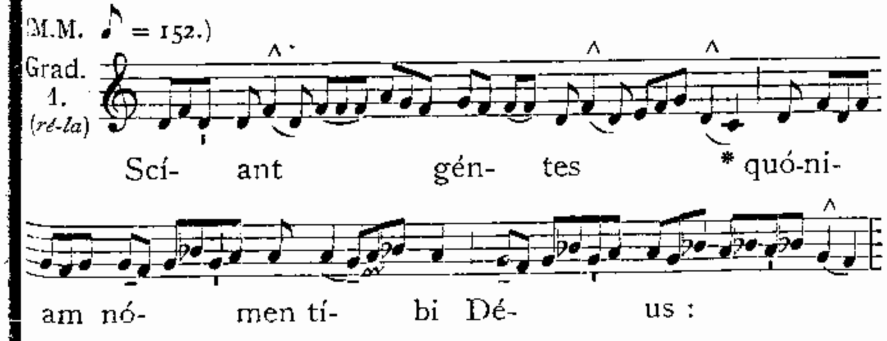

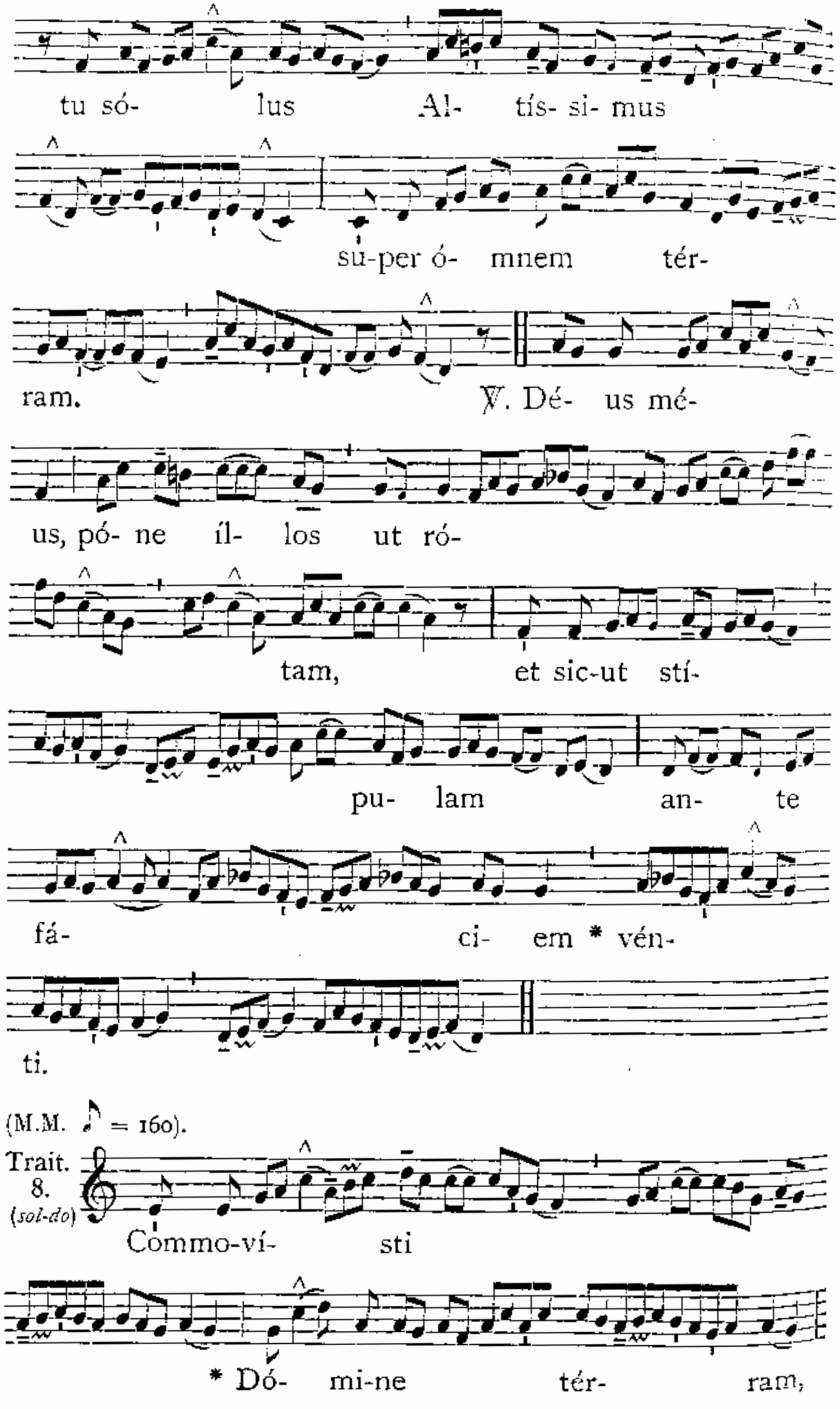
tu só- lus Al- tís- si- mus
su-per ó- mnem tér-
ram. ℣. Dé- us mé-
us, pó- ne íl- los ut ró-
tam, et sic-ut stí-
pu- lam an- te
fá- ci- em * vén-
ti.
(M.M. ♪ = 160).
Trait. 8. (sol-do)
Commo-ví- sti
* Dó- mi-ne tér- ram,

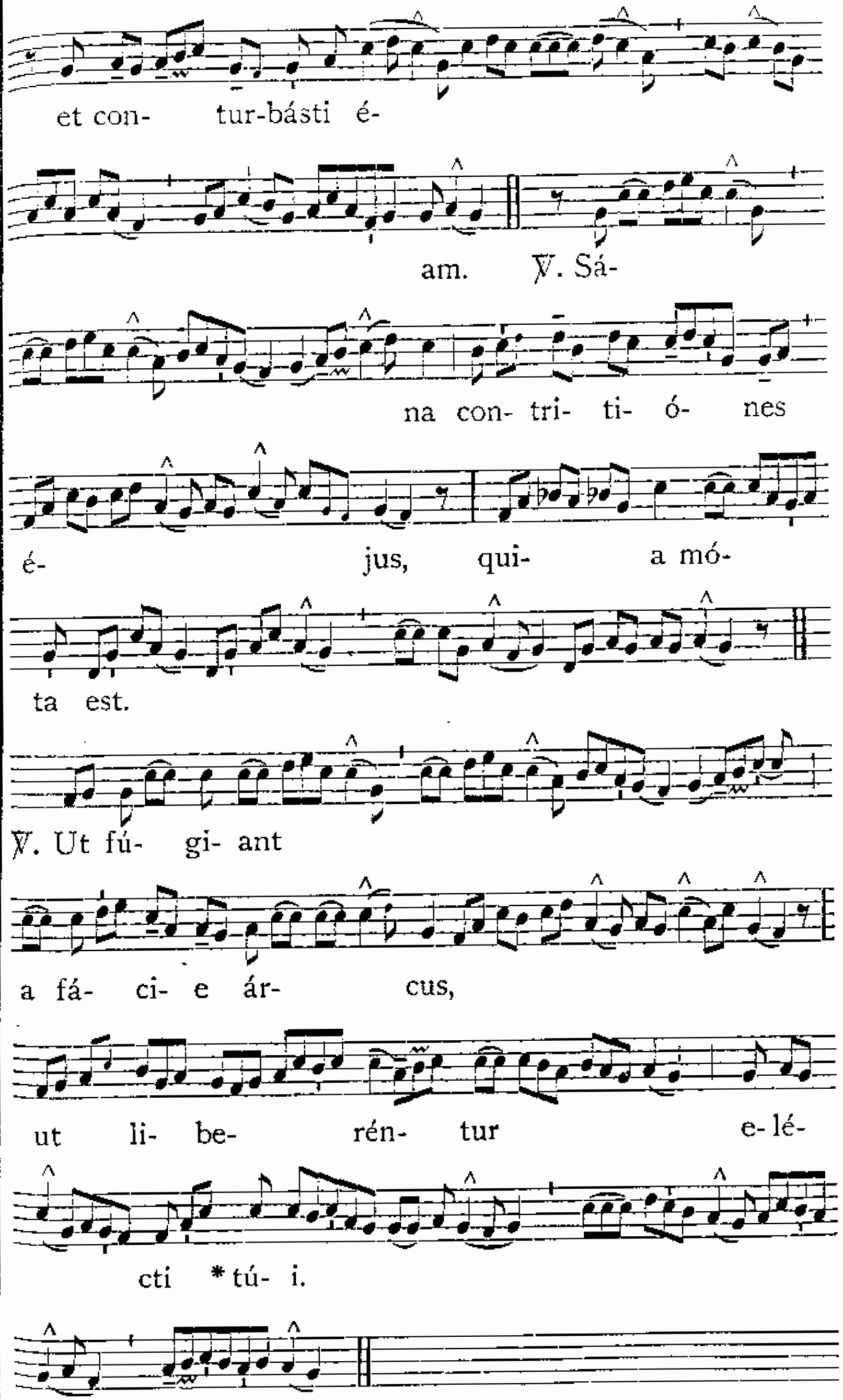
et con- tur-básti é-
am. ℣. Sá-
na con- tri- ti- ó- nes
é- jus, qui- a mó-
ta est.
℣. Ut fú- gi- ant
a fá- ci- e ár- cus,
ut li- be- rén- tur e- lé-
cti * tú- i.

✠ Sequentia sancti Evangelii secundum Lucam. *Luc. 8.*

In illo témpore : Cum turba plúrima convenirent, et de civitátibus properárent ad Jesum, dixit per similitúdinem : Exiit, qui séminat, semináre semen suum : et dum séminat, áliud cécidit secus viam, et conculcátum est, et vólucres caeli comedérunt illud. Et áliud cécidit supra petram : et natum áruit, quia non habébat humórem. Et áliud cécidit inter spinas, et simul exórtae spinae suffocavérunt illud. Et áliud cécidit in terram bonam : et ortum fecit fructum céntuplum. Haec dicens, clamábat : Qui habet aures audiéndi, áudiat. Interrogábant autem eum discípuli ejus, quae esset haec parábola. Quibus ipse dixit : Vóbis datum est nosse mystérium regni Dei, céteris autem in parábolis : ut vidéntes non vídeant, et audiéntes non intélligant. Est autem haec parábola : Semen est verbum Dei. Qui autem secus viam, hi sunt qui áudiunt : deínde venit diábolus, et tollit verbum de corde eórum, ne credéntes salvi fiant. Nam qui supra petram : qui cum audíerint, cum gáudio suscípiunt verbum : et hi radíces non habent : quia ad tempus credunt, et in témpore tentatiónis recédunt. Quod autem in spinas cécidit : hi sunt, qui audiérunt, et a sollicitudínibus, et divítiis, et voluptátibus vitae, eúntes, suffocántur, et non réferunt fructum. Quod autem in bonam terram : hi sunt, qui in corde bono et óptimo audiéntes verbum rétinent, et fructum áfferunt in patiéntia. Credo.

(M.M. ♪ = 144.)
Offert. 4. (*mi-la*)

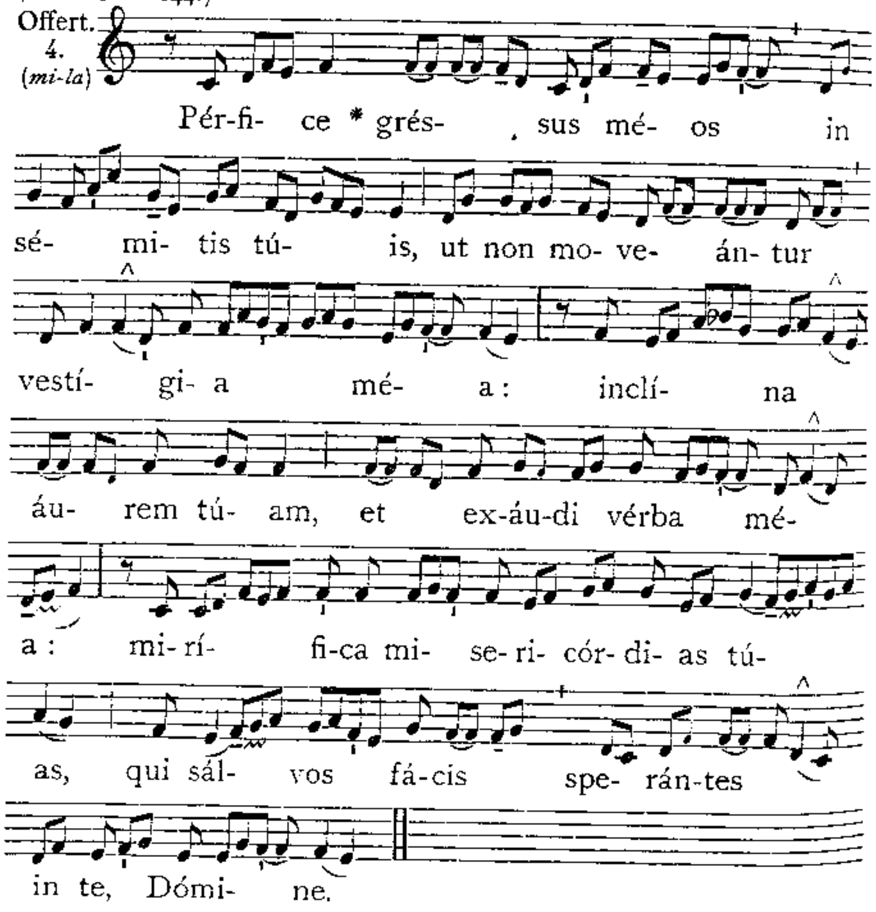

Secreta.

Oblátum tibi, Dómine, sacrifícium, vivíficet nos semper et múniat. Per Dóminum nostrum.

2. Exáudi nos. 402. — 3. *ad libitum Sacerdotis.*

(M.M. ♪ = 160.)
Comm. 8. (*sol-do*)

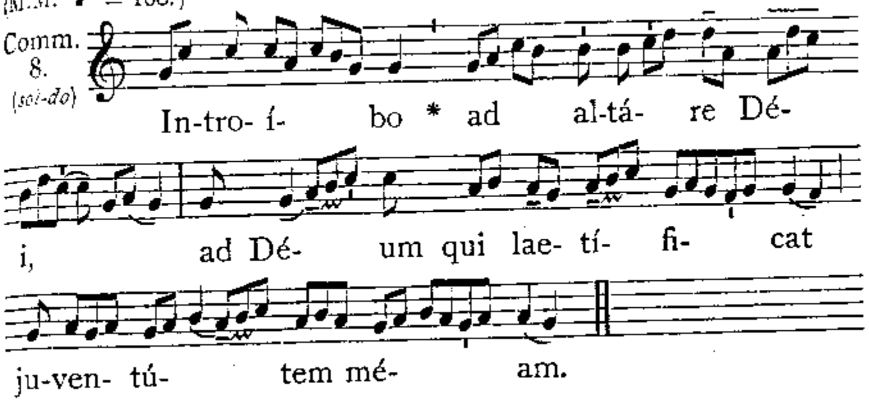

Postcommunio.

Supplices te rogámus, omnípotens Deus : ut, quos tuis réficis sacraméntis, tibi étiam plácitis móribus dignánter deservíre concédas. Per Dñum.

2. Mundet et múniat. 403. — 3. *ad libitum Sacerdotis.*

AD VESPERAS.

Antiphonae et Psalmi de Dominica, 217.

Capitulum. *2. Cor. 11. d.*

Fratres : Libénter suffértis insipiéntes, cum sitis ipsi sapiéntes : † sustinétis enim si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, * si quis in fáciem vos caedit.

Hymnus. Lúcis Creátor. 223. ℣. Dirigátur.

Ad Magnif. Ant. 6. F (*fa-la*)

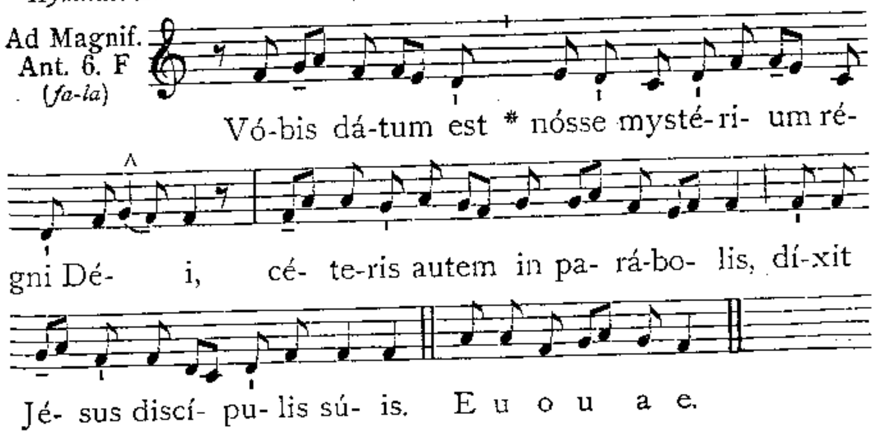

Cant. Magníficat. 6. F. 203.
Oratio. Deus, qui cónspicis. 405.

Dominica in Quinquagesima.

AD MISSAM.

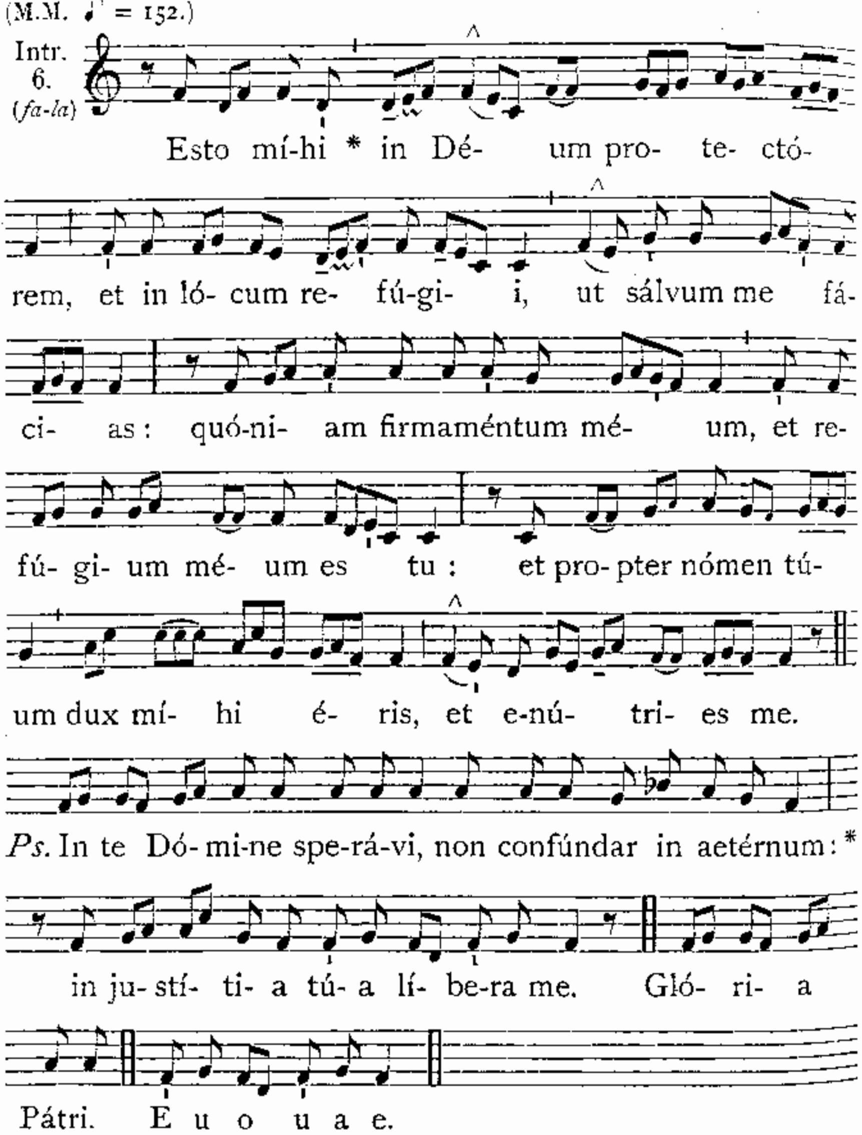

Oratio.

PReces nostras, quaésumus Dómine, cleménter exáudi: † atque a peccatórum vínculis absolútos, * ab omni nos adversitáte custódi. Per Dóminum.

2. A cunctis. 398. — 3. *ad libitum Sacerdotis.*

Ante Purificationem. 2. *de S. Maria.* Deus qui salútis. 353. — 3. *pro Ecclesia vel pro Papa,* 247.

Lectio Epistolae beati Pauli Apostoli ad Corinthios. *1. Cor. 13.*

FRatres: Si linguis hóminum loquar, et Angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut aes sonans, aut cýmbalum tinniens. Et si habúero prophetíam, et nóverim mystéria ómnia, et omnem sciéntiam: et si habúero omnem fidem, ita ut montes tránsferam, caritátem autem non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cibos páuperum omnes facultátes meas, et si tradídero corpus meum, ita ut árdeam, caritátem autem non habúero, nihil mihi prodest. Cáritas pátiens est, benígna est: cáritas non aemulátur, non agit pérperam, non inflátur, non est ambitiósa, non quaerit quae sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitáte, congáudet autem veritáti: ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet. Cáritas nunquam éxcidit: sive prophetíae evacuabúntur, sive linguae cessábunt, sive sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus, et ex parte prophetámus. Cum autem vénerit quod perféctum est, evacuábitur quod ex parte est. Cum essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus. Quando autem factus sum vir, evacuávi quae erant párvuli. Vidémus nunc per spéculum in aenígmate: tunc autem fácie ad fáciem. Nunc cognósco ex parte: tunc cognóscam sicut et cógnitus sum. Nunc autem manent fides, spes, cáritas, tria haec: major autem horum est cáritas.

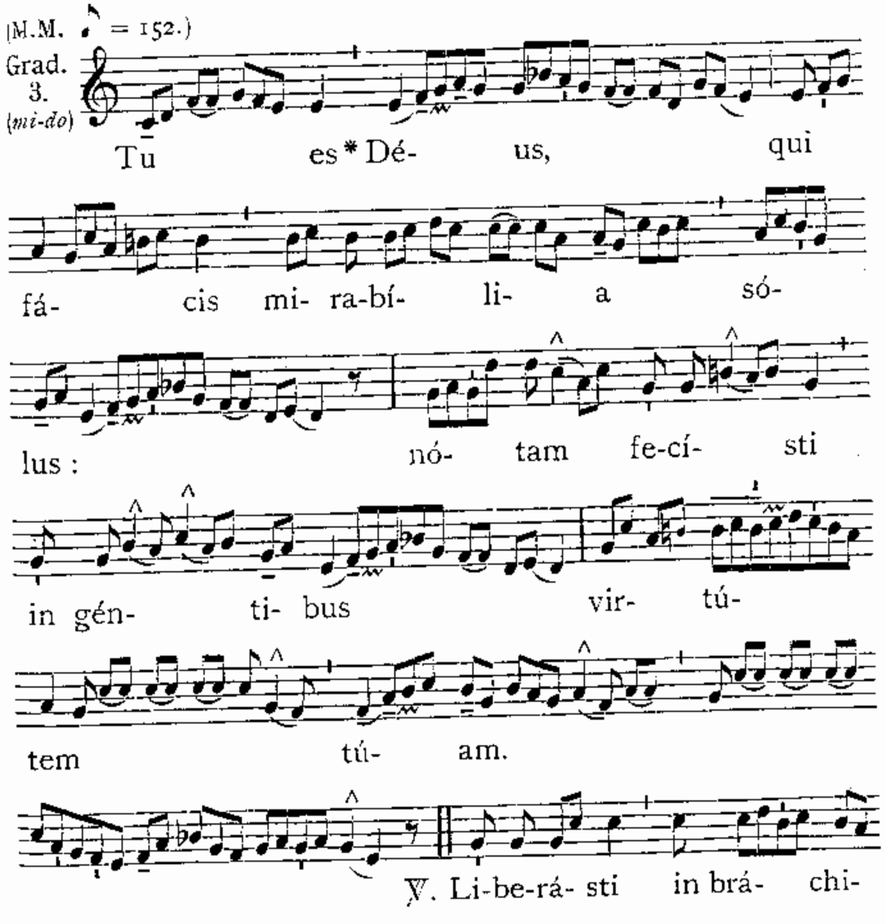

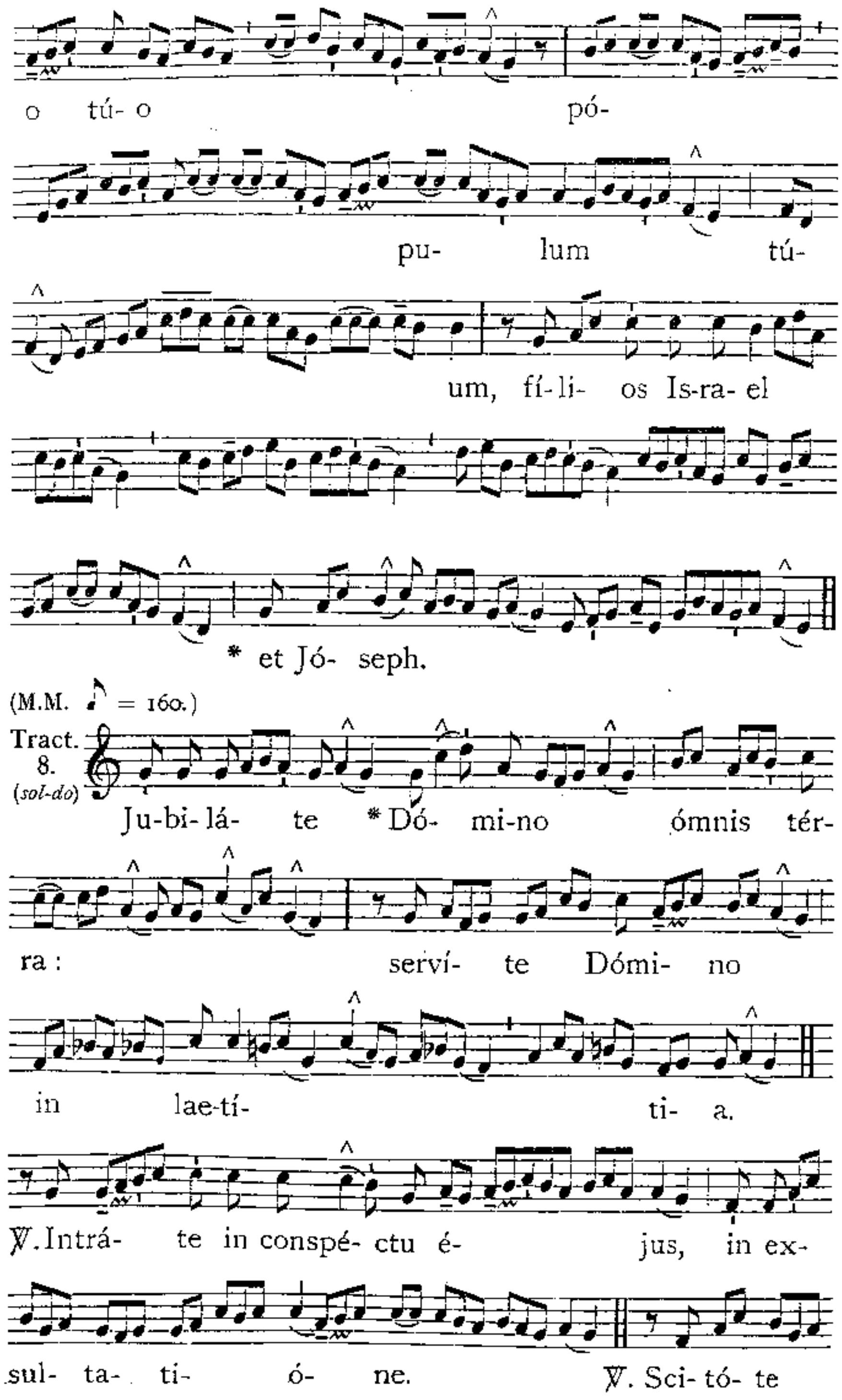

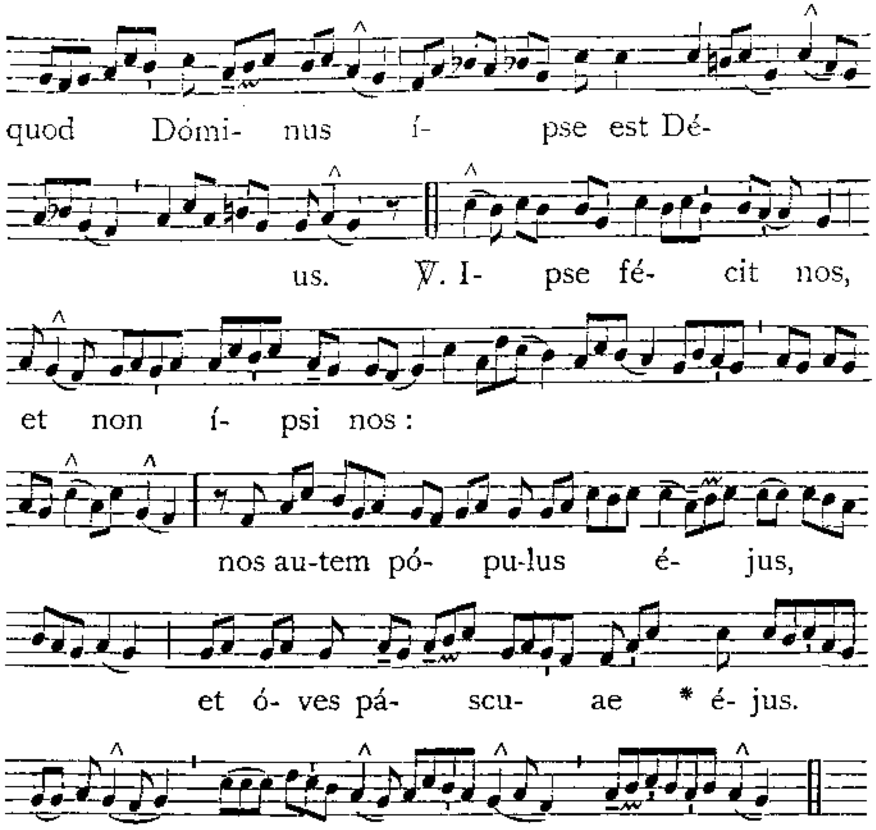

✠ Sequentia sancti Evangelii secundum Lucam. *Luc. 18. f.*

In illo témpore : Assúmpsit Jesus duódecim, et ait illis : Ecce ascéndimus Jerosólymam, et consummabúntur ómnia, quae scripta sunt per prophétas de Filio hóminis. Tradétur enim géntibus, et illudétur, et flagellábitur, et conspuétur : et postquam flagelláverint, occídent eum, et tértia die resúrget. Et ipsi nihil horum intellexérunt, et erat verbum istud abscónditum ab eis, et non intelligébant quae dicebántur. Factum est autem, cum appropinquáret Jéricho, caecus quidam sedébat secus viam, mendícans. Et cum audíret turbam praetereúntem, interrogábat quid hoc esset? Dixérunt autem ei, quod Jesus Nazarénus transíret. Et clamávit dicens : Jesu fili David miserére mei. Et qui praeíbant, increpábant eum ut tacéret. Ipse vero multo magis clamábat : Fili David, miserére mei. Stans autem Jesus, jussit illum addúci ad se. Et cum appropinquásset, interrogávit illum, dicens : Quid tibi vis fáciam? At ille dixit : Dómine, ut vídeam. Et Jesus dixit illi : Réspice, fides tua te salvum fecit. Et conféstim vidit, et sequebátur illum, magníficans Deum. Et omnis plebs ut vidit, dedit laudem Deo. Credo.

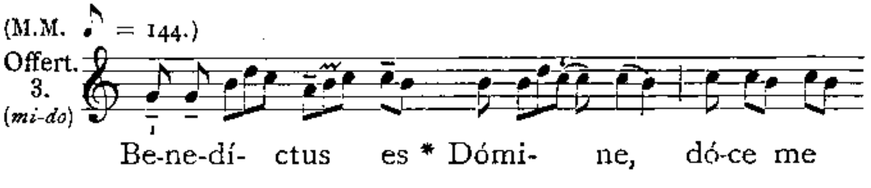

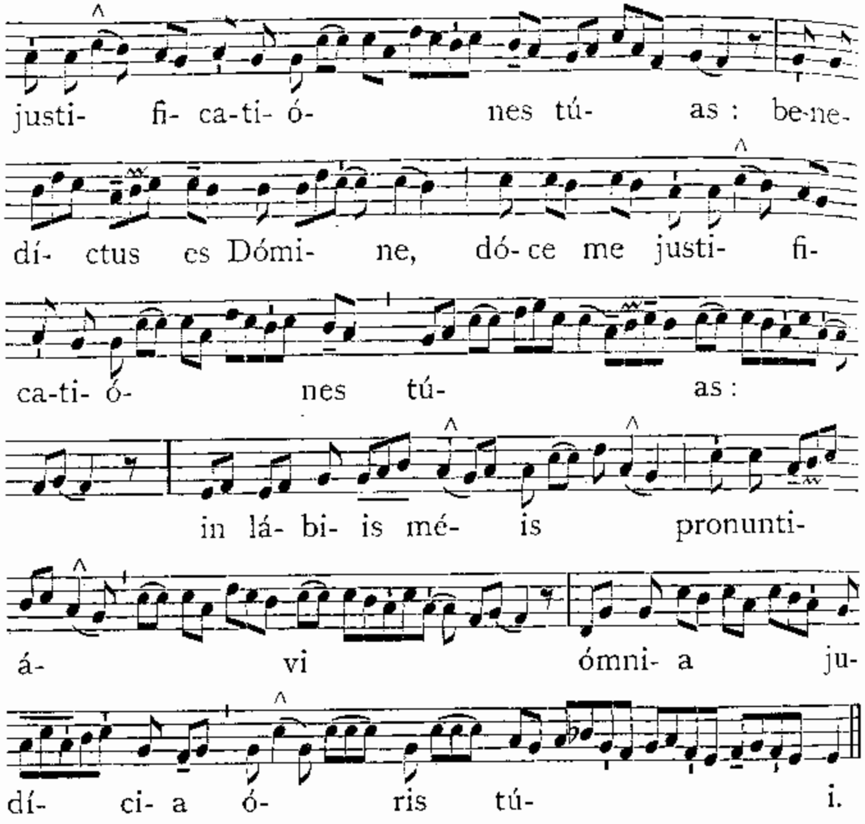

Secreta.

HAec hóstia, Dómine quaésumus, emúndet nostra delícta : et ad sacrifícium celebrándum, subditórum tibi córpora, mentésque sanctíficet. Per Dóminum nostrum.

2. Exáudi nos. 402. — 3. *ad libitum Sacerdotis.*

(M.M. ♪ = 160.)

Comm. 1. (*ré-la*)

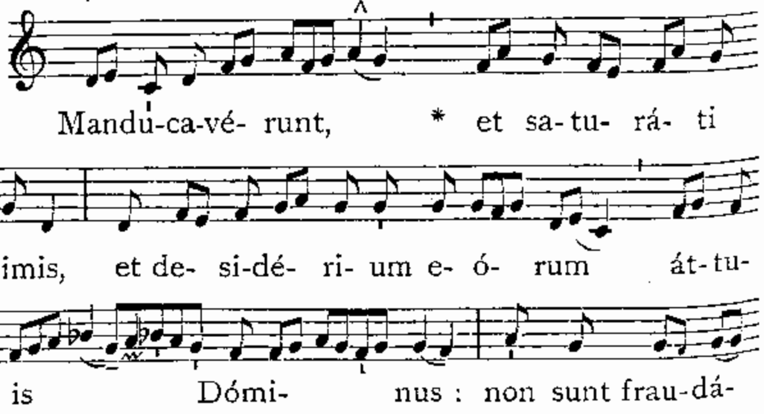

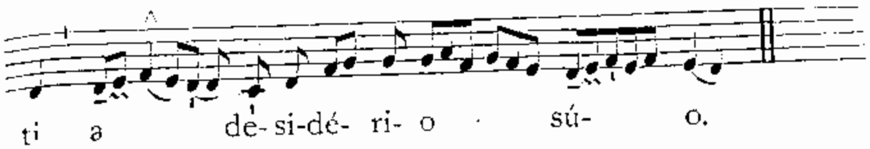

Postcommunio.

QUaésumus, omnipotens Deus : ut, qui caeléstia aliménta percépimus, per haec contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

2. Mundet et múniat. 403. — 3. *ad libitum Sacerdotis.*

AD VESPERAS.

Antiphonae et Psalmi de Dominica, 217.

Capitulum. *1. Cor. 23.*

FRatres : Si linguis hóminum loquar, et Angelórum, † caritátem autem non hábeam, * factus sum velut aes sonans, aut cymbalum tínniens.

Hymnus. Lúcis Creátor. 223. ℣. Dirigátur.

Ad Magnif. Ant. 1. D (*ré-la*)

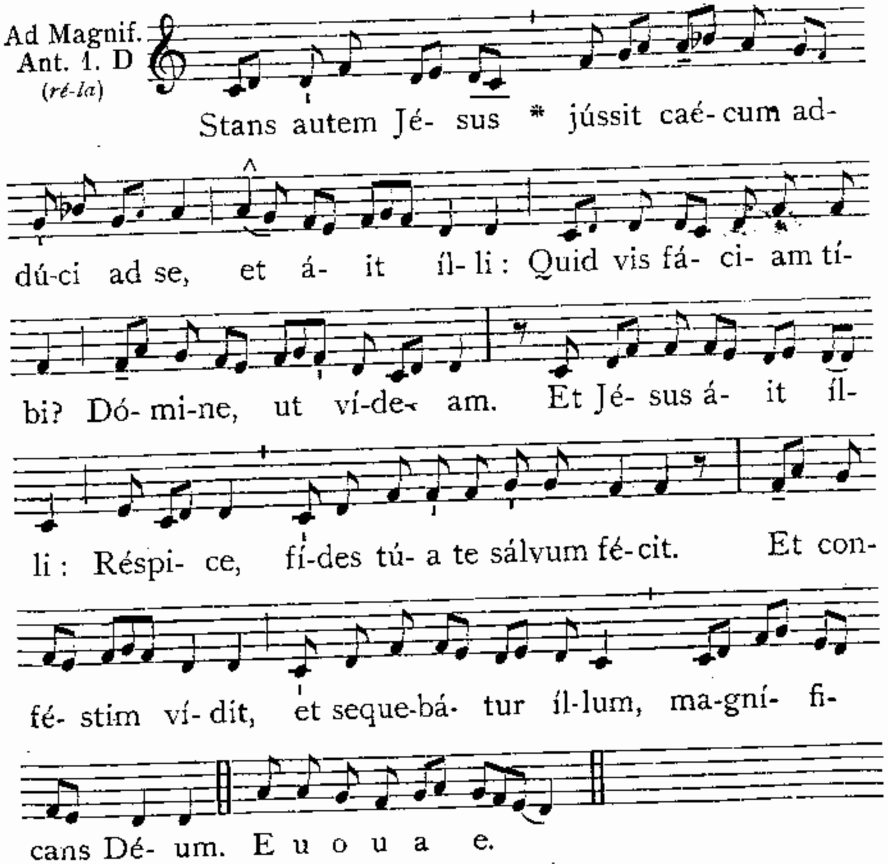

Cant. Magnificat. 1. D. 199. — *Oratio.* Preces nostras. 410.